

אַרְבַּעִין וַתִּירֵן והנה אותיות א"ח הם בסוד זכור שהוא ז"א, ואות ד' דאחד היא בסוד שמור שהיא המלכות, ואלו הארבעים בחינות של חג"ת ויסוד דז"א יחד עם כללות ז"א וכללות המלכות הם מ"ב בחינות. **אַשְׁתָּאֵר כְּבוֹד, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד** והנה בסוד תיבת אחד רמוזים עשר ספירות, דהיינו ט"ס דז"א באותיות א"ח, וספירת המלכות המשלימה אותו רמוזה באות ד', ובוזה נשאר מנין כבו"ד שהוא מנין ל"ב בכדי להשלים את מנין מ"ב, ומשום כך אנו אומרים בקריאת שמע לאחר תיבת אחד, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, והוא בכדי לקשר את מנין כבו"ד עם עשר הספירות הרמוזות באח"ד ועי"כ נשלם מנין מ"ב (רמ"ק).

בכל יום קוראים פעמיים ק"ש ואח"כ ברוך שם ובמזמור לדוד מזמור יש פעמיים

כבוד

וְאִיהוּ כְבוֹד ל"ב, ד' זְמַנִּין לְכָל סֵטֶר דְּאֵת ד', הָרִי ס"ד

לד' סְטָרִין, רנ"ו והנה מנין כבו"ד שאנו ממשיכים מד' צדדי ז"א אל

המלכות, הוא ד' פעמים בד' הצדדים של המלכות שהיא סוד אות ד', ובוזה יוצא שבכל צד

דמלכות יש מנין ס"ד, וביחד הם כמנין רנ"ו בסוד רנ"ו כנפי החיות (רמ"ק). **וְאִיִּקְמוּהָ,**

כְּבוֹד לְעִילָא, ל"ב לְתַתָּא וביארו החברים שהכינוי כבוד הוא למעלה בז"א

שהוא מקבל מל"ב נתיבות חכמה כמנין כבו"ד, וכינוי ל"ב הוא במלכות למטה ומשום כך

היא נקראת לב (רמ"ק). **וּבְגִין דָּא מִיִּיְחָדִין בְּכָל יוֹמָא תִּירֵן**

זְמַנִּין, דְּאֶמְרָן בְּהוּ תִּירֵן זְמַנִּין כְּבוֹד, דְּאִיהוּ ס"ד ומשום

כך אנו מייחדים בכל יום שתי פעמים בקריאת שמע ואומרים ב' פעמים ברוך שם 'כבוד'

מלכותו לעולם ועד שמנין כבו"ד כבו"ד הם כמנין ס"ד. וְהָיִינוּ זְמַנִּין ד' ד' מִן
 אָח"ד, הָרִי ע"ב ויחד עם מנין שתי אותיות ד' דאחד הם מנין ע"ב, שהוא מצד
 החסד שעל ידו מתקיימים כל העולמות (רמ"ק). הָרִי ד' דָּאָח"ד, שְׁלִימו
 דְּמ"ב שְׁמָהּ. וְשְׁלִימו דְּע"ב שְׁמָהּ ובוה יוצא שאות ד' דאחד הוא
 השלימות של שם מ"ב, כי זו ד' דמלכות היא משלימה את ט"ס של חג"ת ויסוד דז"א הרמוזים
 בא"ח דאח"ד להיות עשר ספירות כל אחד, וביחד הם מנין ארבעים, ועם כללות זו"ן הם מנין
 מ"ב, וכן זו ד' דמלכות משלימה את מנין שם ע"ב. וּבְגִין דָּא אֲמַרִין בְּמִזְמוֹר
 לְדָוִד (תהלים כד) מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזֹז וְגִבּוֹר.
 וּבְזִמְנָא תְנִינָא מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד ומשום כך אנו אומרים
 במזמור כ"ד בתהילים לדוד מזמור לה' הארץ וגו', ובוה יש ב' פעמים כבוד, פעם אחת 'מי
 זה מלך הכבוד ה' עזוז וגבור', שהוא כנגד כבוד דמלכות המקבלת מהגבורה, ופעם שניה
 'מי הוא זה מלך הכבוד ה' צבאות' שהוא כנגד כבוד דז"א הנקרא הוא וכן נקרא ה' צבאות
 (רמ"ק). ♦ (ע"כ רעיא מהימנא).

זהר

סוד היכל המלכות – סוד ההיכל העליון והפנימי

מֵאֵן הֵיכָלוֹ הנה מה שביארנו לעיל שהיכלו הוא סוד המלכות עתה יש לבאר באופן
 אחר, כי מהו סוד היכלו. דָּא הֵיכָל עֲלָאָה פְּנִימָאָה, דִּתְפִּין
 מִתְקַדְּשָׁא כָּלָא אלא היכלו הוא סוד ההיכל העליון והפנימי, דהיינו שהיא הבינה

הלימוד היומי

לע"נ שמואל בן בת-שבע ז"ל

שהיא היכל לחכמה, וזו הבינה הכוללת את הג"ר היא סוד קודש קודשים, ומשם מתקדשים כולם. **תָּמֹן מִקְדָּשֵׁין לְמֶאן דְּחַוִּי לְאַתְקַדְשָׁא** ומשם מקדשים את מי שראוי להתקדש, דהיינו שמשם נשפע שפע הקדושה לז"א שהוא ראוי להתקדש במוחין דאמא בסוד 'בעטרה שעטרה לו אמו'. **הֵיךְ מִקְדָּשֵׁין לִיה בְּהָהוּא הֵיכְלָא** ואיך מקדשים את ז"א בשפע המוחין דאמא הנקראת היכל. **בְּקַדְמִיתָא אַתְפַּתְחוּ תְרַעִין, וְחָד מִפְתָּחָא סְתִימָא** אלא בתחילה נפתחים שערי הבינה, ע"י מפתח אחד סתום שהוא יסוד דאבא הנקרא מפתח הפותח את שערי הבינה, דהיינו שיסוד דאבא פותח את נה"י דאמא שמשם נשפע שפע המוחין דאמא לז"א, **אַתְקִין וּפְתַח תְרַעָא חָד, לְסִטְר דְרוּם, כִּדִּין עָאל כְּהֵנָּא רַבָּא בְּהָהוּא פְתָחָא, וְאַזְדָּרוּ בְּהִימְיִנְוִי, וְתַקְוִנְוִי. וְאַתְעֵטֵר בְּעֵטְרָא דְקְדוּשָׁה** והנה בתחילה יסוד דאבא פותח שער אחד שבצד דרום שבימין שהוא נצח דאמא, ובזה נכנס חסד דז"א הנקרא כהן גדול ומקבל מוחין מנצח דאמא, ואלו המוחין הם סוד שמונה בגדי כהן גדול הרמוזים בשמות הוי"ה אדנ"י, ובזה חסד דז"א הנקרא כהן גדול הוא חוגר את עצמו באבנטו, ובשאר תיקוניו שהם מכנסי הברד והכתונת, ובזה הוא מתעטר בעטרה של קדושה שהוא סוד המצנפת והם ד' בגדי לבן בסוד ד' אותיות הוי"ה, **וּלְבִישׁ חוֹשֶׁנָּא וְאַפֻּדָּא, וּמְעִילָא דְשַׁבְעִין זָגִין וְרַמּוֹנִין, דְּאִינּוֹן** (שמות כח) **פַּעֲמוֹן זָהָב וְרַמּוֹן** ואח"כ הוא לובש את החושן והאפוד והמעיל שיש בו שבעים פעמונים ורימונים שעליהם נאמר 'פעמון

זהב ורימון, [רפב] והם סוד ז"ת דז"א הכלולים מעשר שביחד הם שבעים, והם נמצאים על המעיל המכסה את הגוף שבסוד הז"ת. וְצִיץ נִזְרָא דְקִדְשָׁא עַל מְצִיחִיהָ, דְּאִתְקַרֵּי צִיץ נִזְר הַקֹּדֶשׁ, וְאִתְקַשְׁט בְּד' בְּגָדֵי זָהָב, וּבְד' בְּגָדֵי לָבָן וכן הוא לובש את הציץ שהוא סוד נזר הקודש על מצחו, שבו נאמר ציץ נזר הקודש, ובוה הוא נשלם בד' בגדי זהב שבסוד ד' אותיות שם אדנ"י, ובד' בגדי לבן שבסוד ד' אותיות שם הוי"ה. וְעַל הַהוּא צִיץ מ"ב אֲתָוּן מְלַהֲטֵן בִּיהָ, וּמִנְצֵצֵן עֲלֶיהָ, וְנִהְיֵר כָּל הַהוּא הֵיכְלָא בְּנִהוּרֵין עֲלֵאִין והנה בזה הציץ מלהטות בו מ"ב אותיות ומתנוצצים עליו מכח ל"ב נתיבות ועשרה מאמרות שבחכמה, וע"י האורות דאבא מאירים כל אותו היכל דאמא באורות עליונים (רמ"ק, מק"מ) ♦

הלוי בקו הגבורה נכנס בפתח שפותח יסוד דאבא

אֶסְתַּתֵּר הַהוּא מִפְתָּחָא, וּפְתַח סִטְרָא אַחֲרָא דְבִסְטֵר צִפּוֹן ואח"כ חוזר יסוד דאבא הנקרא מפתח והוא פותח פתח אחר בצד שמאל שהוא הוד דאמא, בְּדִין עָאֵל לִוִּי, מַעֲשָׂא דִיעֶקֶב, דְּאִפְרִישׁ לְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא ובזה נכנס לוי שהוא בקו הגבורה שמצדה

אור הרשב"י

שבהן שבעים ושנים עינבלין, ותולה בהן שלשים וששה בצד זה ושלשים וששה מצד זה; רבי דוסא אומר משום רבי יהודה: שלשים וששה היו, שמונה עשרה מצד זה ושמונה עשרה מצד זה.

[רפב] כדאיתא בזבחים דף פח עמוד ב' שוליו כיצד? מביא תכלת וארגמן ותולעת שני שזורין, ועושה אותן כמין רימונים שלא פיתחו פיהן וכמין קונאות של קנסות שבראשי תינוקות, ומביא שבעים ושנים זגין

הלימוד היומי

לע"נ שמואל בן בת-שבע ז"ל